

C/2023/988

27.11.2023

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2023 r. – Aurelia Stiftung/Komisja

(Sprawa T-565/23)

(C/2023/988)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aurelia Stiftung (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Willand)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Ares (2023) 4611321 z dnia 3 lipca 2023 r.; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że przy przeglądzie rozporządzenia w sprawie przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnej glifosat do dnia 15 grudnia 2023 r. ⁽¹⁾. Komisja dopuściła się naruszenia prawa. Skarżąca zarzuca Komisji utrzymanie przedłużenia zatwierdzenia glifosatu, które uważa ona za sprzeczne z prawem Unii, a tym samym naruszenie jej prawa do prawidłowego przeprowadzenia wewnętrznej procedury odwoławczej na podstawie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 ⁽³⁾ poprzez realizację niezgodnego z prawem celu (nieprawidłowy etap procedury)

Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 okres zatwierdzenia substancji czynnej może zostać przedłużony tylko wtedy, gdy ma to na celu przeprowadzenie jednego z etapów procedury przewidzianych w tym rozporządzeniu lub w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 844/2012 ⁽⁴⁾. Oczekiwanie na wnioski Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (European Food Safety Authority, EFSA) po upływie okresu ich opracowania określonego w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012 nie stanowiło takiego zwykłego etapu procedury. Przedłużenie zatwierdzenia glifosatu nie jest zatem objęte podstawą prawną, którą jest art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. Zarzut drugi: Naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez błędne zbadanie, czy wnioskodawca jest odpowiedzialny za powody, dla których decyzja w sprawie odnowienia nie mogła jeszcze zostać podjęta.

Komisja powinna była konkretnie zbadać, w jakim stopniu luki w danych i wynikające z nich luki w ocenie ryzyka substancji czynnej glifosat doprowadziły do opóźnień, za które odpowiadał wnioskodawca. Natomiast Komisja niezgodnie z prawem zakłada, że po potwierdzeniu dopuszczalności wniosku o odnowienie zatwierdzenia wnioskodawca nie jest co do zasady odpowiedzialny za opóźnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/2364 z dnia 2 grudnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresu zatwierdzenia substancji czynnej glifosat (Dz.U. 2022, L 312, s. 99).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 2012, L 252, s. 26).

3. Zarzut trzeci: Naruszenie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 ze względu na niewystarczające uwzględnienie kwestii związanych z ochroną zdrowia i środowiska

Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 przyznaje Komisji zakres uznania. Komisja może powstrzymać się od wydłużenia okresu ważności zezwolenia, jeżeli sprzeciwiają się temu względy ochrony zdrowia lub środowiska naturalnego. Tymczasem Komisja wbrew prawu nie uwzględniła tych względów i nie dokonała wyważenia w ramach zarządzania ryzykiem.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie zasady ostrożności

Nie uwzględniając względów ochrony zdrowia i środowiska, Komisja naruszyła również zasadę ostrożności poprzez przedłużenie zatwierdzenia substancji czynnej glifosat.

5. Zarzut piąty: Naruszenie obowiązku uzasadnienia

Decyzja Komisji wydana w stosunku do skarżącej jest niewystarczająco uzasadniona (art. 296 akapit drugi TFUE). W oparciu o nieprawidłowe zastosowanie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 pozwana nie uzasadniła w zrozumiały sposób powodów, dla których jej działanie w ramach procedury odnowienia zatwierdzenia miało być zgodne z prawem.
